

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23899

гр. София, 18.11.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

като разглежда дело номер **8012** по описа за **2024** година докладвано от съдия
Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.229 и сл. от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК) във вр. чл.63г от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по частна жалба от И. В. Л. срещу протоколно определение от съдебно
заседание, проведено на 29.04.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11190/2023 г. от
Софийски районен съд (СРС), 121-ви състав, с което е оставена без уважение като
неоснователна молбата на Л. за възстановяване на срока за обжалване на решение №
5034/06.11.2023 г. по н.а.х.д. № 11190/2023 г. в частта му за разноските. С частната
жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното определение. Иска се
отмяната му.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд - София град, намира
частната жалба като подадена от надлежна страна и в 7-дневния преклузивен срок по
чл.230 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по жалба на И. В. Л. срещу НП №
СОА23-РД11-756/11.07.2023г. на заместник-кмета на СО, с което на основание
чл.178е от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв.
за нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП.

С решение № 5034 от 06.11.2023 г. по н.а.х.д. № 11190/2023 г. 121-ви състав на СРС е
потвърдил обжалваното НП и е осъдил И. В. Л. да заплати на Столична община 100
лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Срещу това решение е подадена касационна жалба в предвидения в чл.211, ал.1 от
АПК 14-дневен преклузивен срок.

С молба от 12.03.2024 г. касаторът е поискал от СРС да му възстанови срока за
обжалване на решение № 5034 от 06.11.2023 г. по н.а.х.д. № 11190/2023 г. в частта му

за разноските. Към молбата е приложена и жалба, касаеща присъдените в полза на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение.

С обжалваното в настоящото производство протоколно определение от 29.04.2024 г., СРС е оставил без уважение молбата за възстановяване на пропуснат срок, като е изложил съображения, че представените пред него доказателства за отсъствие на Л. от страната поради командировка доказвали невъзможността му да подаде жалбата в периода между 06.03.2024 г. и 08.03.2024 г., а срокът за обжалване изтекъл на 05.03.2024 г. В същото време касационна жалба срещу решение № 5034 от 06.11.2023 г. била подадена в 14-дневния преклузивен срок, а именно на 29.02.2024 г., с което жалбоподателят бил упражнил правото си на подаване на касационна жалба.

Обжалваното определение е неправилно.

Задължението за разноски е акцесорно задължение, което се определя в зависимост от изхода на спора. При отхвърлена жалба по основния предмет на делото, разноските се възлагат в тежест на оспорващата страна, която следва да понесе заплащането им, тъй като неоснователно е повдигнала спора за разрешаването му пред съда. В случая жалбата на И. Л. срещу НП № СОА23-РД11-756/11.07.2023г. е приета за неоснователна, поради което е потвърдено оспореното наказателно постановление. Именно заради това жалбоподателят е осъден да заплати на ответника направените от него разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение. Това решение обаче не е окончателно. Същото не е влязло в сила, тъй като е оспорено пред настоящата касационна инстанция, която следва да разгледа касационната жалба и да се произнесе по нея, като в рамките на осъществения инстанционен контрол постанови решение, с което да потвърди, съответно – отмени обжалвания съдебен акт. В зависимост от развоя на главния спор ще се определи и задължението за разноски. Това означава, че с подадената касационна жалба пред касационната инстанция се повдига за разглеждане, както главният спор по делото, така и произтичащото в зависимост от изхода му задължение за разноски. Приемане на противното би означавало, че след като изрично в касационната жалба или с отделна касационна жалба не е обжалвано решението в частта му за разноските, то решението в тази част би влязло в сила като необжалвано, независимо от постановения по главния спор резултат.

Поради това съдът не е следвало да приема жалбата срещу решението в частта му за разноските като самостоятелна касационна жалба, а като допълнение към подадената в срок касационна жалба, с която се обжалва решението на СРС в неговата цялост.

По изложените съображения обжалваното определение като неправилно следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, изр.1, предл.2 във вр. с чл.236 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от съдебно заседание, проведено на 29.04.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11190/2023 г. от Софийски районен съд, 121-ви състав.

Определението е окончателно.

Делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание за разглеждане на

касационната жалба.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: